

не дава, да докача и попа, и даскала, и сички, даже и да заповѣда.

— Хади, попе, по-скоро вѣнчавай, че ожеднихъ.

— Хади, даскале, по-скоро мърмори и не ходи тамъ да ми се курдисвашъ и да се прозявашъ като Гайдараковата м...ца, зере зетѣо и булката помръзнахж....

Учителятъ човѣкъ благоговѣинъ, който си е помислилъ, види се, по да има право да говори и да защитава свѣтостта на мѣстото въ което се намира, излиза вънъ отъ търпение и му възразява съ високъ гласъ:

— Ти си чорбаджия, и можъ да заповѣдашъ вънъ като си въ кръмата, а тукъ не е кръма, тукъ е черква и азъ заповѣдамъ.....

— Бре! ти ли си билъ, ти ли заповѣдашъ? — измърморва Батанъ, грабва си калпакътъ и ху! вънъ изъ черквата.

Попа угади каква е работата. — Ще направи нѣкой помѣнъ чорбаджията, рече си и забира вѣнчаванието на ярма. Когачко си отива Батанъ у дома, зема шишането си подъ ямурлука, нишешката, като лѣсица, слага се задъ черквения плетъ и токо що напрѣгва пушката, коя бѣ управилъ презъ черковния прозорецъ право връхъ учителя; догаждатъ нѣколко селени, спускатъ се, прегръщатъ го:

— Аманъ, чорбаджи, ти какво правишъ? цѣла свадба ще развалишъ, долу стон... примолватъ му се, и зематъ пушката изъ ржцѣтъ му, и предварватъ едно кръвопродитие въ божий домъ.